

Κυριακή Β' Λουκά: Η εντολή του Χριστού για την αγάπη (Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom (†))

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 29 Σεπτεμβρίου, 2017

(Λουκ.6, 31-36)

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Πολλές φορές ὁ Χριστὸς μᾶς μιλάει στὸ Εὐαγγέλιο Του γιὰ τὴν νέα ἐντολὴ ποὺ μᾶς ἔδωσε. Τί καινούργιο ὑπάρχει σὲ τούτη τὴν **ἐντολὴ τῆς ἀγάπης**; Εἶναι ἡ ἀγνότητα καὶ ἡ σπουδαιότητα τῆς. Δὲν εἶναι καινούργιο ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἀγαποῦν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον· οἱ ἄνθρωποι πάντοτε ἀγαποῦσαν κάποιους ἄλλους ἀνθρώπους. Αὐτὸ ποὺ εἶναι καινούργιο σ' αὐτὴ τὴν ἐντολὴ εἶναι **ν' ἀποκτήσουμε μιὰ καρδιὰ μὲ τὸν Οὐράνιο Πατέρα μας, νὰ συμμετέχουμε στὴν ἀγάπη Του. Αὐτὸ σημαίνει νὰ ἀγαπᾶμε μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ποὺ ἀγαπᾶ κι' Ἐκεῖνος**, - ποὺ δὲν ξεχωρίζει τὸ καλὸ ἀπὸ τὸ κακό, ποὺ δὲν ξεχωρίζει ἐκείνους ποὺ εἶναι εὐγνώμονες καὶ ἐκείνους ποὺ εἶναι ἀχάριστοι, νὰ μὴν ἀναφέρω ἐκείνους ποὺ ἴσως γοητεύουν κάποιον. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀπέραντη καὶ βαθιὰ καὶ ἀγκαλιάζει τὰ πάντα· αὐτὸ ποὺ διαφέρει σ' αὐτὴ τὴν ἀγάπη εἶναι μιὰ **ἑσωτερικὴ ποιότητα**: ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ χαίρεται καὶ μπορεῖ νὰ πληρώσει τὸ τίμημα τῆς ἀγάπης Του ἐπάνω στὸν Σταυρό.

Καὶ καλούμαστε νὰ κάνουμε τὸ ἴδιο· καλούμαστε **νὰ ἀγαπᾶμε χωρὶς διάκριση** - οἱ ἄνθρωποι ποὺ δὲν ζοῦν σύμφωνα μὲ τὸ Εὐαγγέλιο θὰ ἔλεγαν ὅτι φερόμαστε ἀδιάκριτα, ἀνόητα, τρελά - καλούμαστε νὰ ἀγαπήσουμε ὀλόψυχα ἐκείνους ποὺ ἔχουν δίκιο καὶ ἐκείνους ποὺ ἔχουν ἄδικο. Ἡ διαφορὰ ἔγκειται στὸ γεγονὸς ὅτι ἴσως χαιρόμαστε μὲ τοὺς πρώτους καὶ πληγώνεται ἡ καρδιὰ μας μὲ τοὺς δεύτερους, ἀλλὰ ἡ ἀγάπη μας δὲν πρέπει νὰ παραπαίει. Ὅλοι γνωρίζουμε πὼς μπορούμε νὰ ἀγαπᾶμε λίγο αὐτοὺς ποὺ ἀγαπᾶμε φυσικά, καὶ **ἀναρωτιόμαστε πὼς μπορούμε ἀπὸ τὴν μικρὴ ἀγάπη ποὺ ἔχουμε πρὸς τοὺς λίγους, νὰ καλλιεργήσουμε μιὰ ἀγάπη μεγαλύτερη, καὶ ἀγαπώντας ἐκείνους ποὺ εἶναι ἀξιαγάπητοι, νὰ ξεκινησουμε νὰ ἀγαπᾶμε ἐκείνους ποὺ δὲν εἶναι.**

Τὸ **πρῶτο βῆμα** ποὺ πρέπει νὰ κάνουμε εἶναι νὰ ἀγαπήσουμε ἐκείνους ποὺ ἀγαπᾶμε αὐθόρμητα **μ' ἓνα καινούργιο τρόπο: νὰ τοὺς ἀγαπᾶμε πάντα**, καὶ ὄχι μόνο τίς στιγμὲς ποὺ μᾶς εἶναι εὐκόλο, νὰ τοὺς ἀγαπᾶμε δίχως νὰ περιμένουμε τίποτα ἄλλο παρὰ τὴν χαρὰ νὰ τοὺς ἀγαπᾶμε καὶ νὰ δεχόμαστε τὴν κάθε ἀγάπη σὲ ἀπάντηση τῆς δικῆς μας ἀγάπης σὰν ἓνα δῶρο τέλειο, ἅγιο, ποὺ εἶναι ἓνα θαῦμα, ἀλλὰ ποὺ δὲν

είναι ανταμοιβή, δέν είναι κάτι στο οποίο έχουμε δικαίωμα, αλλά κάτι που μᾶς ἔχει δοθεῖ ἐλεύθερα, τέλεια, κάτι που γεμίζει τὴν καρδιά μας μὲ θαυμασμό καὶ εὐγνωμοσύνη.

Πρέπει νὰ μάθουμε ν' ἀγαπᾶμε χωρὶς νὰ περιμένουμε ανταμοιβή, ἀπλῶς νὰ χαιρόμαστε τὸ θαῦμα τῆς ἀγάπης πού θὰ μᾶς ἐπιτρέψει νὰ χαιρόμαστε ὅταν συμβαίνει κάτι μὲ τὸ ὁποῖο μπορούμε νὰ χαροῦμε καὶ νὰ χαιρόμαστε ξανὰ ὅταν ἐκεῖνοι πού ἀγαπᾶμε θὰ ἔχουν χάσει τὰ πάντα ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀγάπη μας, πού θὰ τοὺς ἔχει τουλάχιστον ἀπομείνει, τουλάχιστον κάτι πού ποτὲ δέν θὰ τοὺς τὸ στερήσουμε.

Καὶ πρέπει νὰ μάθουμε ν' ἀγαπᾶμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου: **ὄχι ἀπλῶς νὰ κάνουμε τὸ καλὸ σὲ κάποιους ἀνθρώπους, ἀλλὰ νὰ σκεφτόμαστε ποιὸ εἶναι ἀληθινὰ καλὸ γιὰ ἕνα πρόσωπο**. Δέν μιλάω γιὰ τὸν σκληρὸ τρόπο πού συνεχῶς ὀρίζουμε στοὺς ἄλλους αὐτὸ πού θεωροῦμε ὅτι εἶναι ἡ εὐτυχία τους καὶ τὸ καλὸ τους, καὶ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο πιέζουμε, ἢ πού προσπαθοῦμε νὰ πιέσουμε προκειμένου νὰ εἶναι εὐτυχισμένοι μὲ τὸν τρόπο πού ἐμεῖς θέλουμε νὰ εἶναι. Ὅχι· σκέφτομαι κάποιον ἄλλο τρόπο προσεκτικῆς ἀναζήτησης γιὰ τὸ καλὸ τους: **ποτὲ νὰ μὴν στηρίζουμε τὴν ἀδυναμία τους** ἀφήνοντας τὰ πράγματα νὰ ἐξελισσονται ὡς ἔχουν, **ποτὲ νὰ μὴν κλείνουμε τὰ μάτια μας σὲ ὄ,τι εἶναι γι' αὐτοὺς καταστροφικό**, νὰ λέμε τὴν ἀλήθεια μὲ ἔλεος, νὰ τοὺς ἀγαπᾶμε ἔτσι ὥστε νὰ οἰκοδομοῦνται καὶ ὄχι νὰ καταστρέφονται.

Ἄν ξεκινήσουμε νὰ ἀγαπᾶμε καλύτερα ἐκείνους πού ἀγαπᾶμε ἀνόρθμητα καὶ φυσικά, ἡ καρδιά μας θὰ γίνει πιὸ καθαρὴ, πιὸ ἀγνή καὶ πιὸ μεγάλη, καὶ θὰ μάθουμε νὰ ἀγαπᾶμε τοὺς ἀνθρώπους, ἴσως μονάχα ἕνα πρόσωπο, καὶ μετὰ ἕνα ἄλλο, καὶ ξανὰ ἕνα ἄλλο, μὲ μεγαλύτερο τίμημα, μὲ μεγαλύτερη ἀγνότητα, μὲ λιγότερο ἐγωϊσμό, μὲ μιὰ μακρόθυμη καρδιά.

Ἄς ξεκινήσουμε ἀπὸ αὐτὸ καὶ ὁ Θεὸς θὰ μᾶς ὀδηγήσει στὴν ἀγάπη ἐκείνη πού μᾶς καλεῖ νὰ ἀποκτήσουμε καὶ νὰ μοιραστοῦμε, μιὰ ἀγάπη πού εἶναι προσφορὰ τοῦ ἑαυτοῦ μας, πού εἶναι φῶς, χαρά, πίστη, πού εἶναι τὸ ξεκίνημα τῆς αἰωνιότητος ἐδῶ καὶ τώρα. Ἀμήν.

(Πηγή καὶ Ἀπόδοση κειμένου: agiazoni.gr)